اخبار صحنه

عقد قرارداد با گروه‌های نمایشی

دکتر محمد خبری رئیس شورای ساخت در پاسخ به خبرنگار سایت ایران‌تئاتر درخصوص عقد قرارداد با گروه‌های نمایشی اظهار داشت: «شایسته است شورای ساخت به یک معیار مشخص برای تعیین حقوق هنرمندان برسد. تا زمان رسیدگی به پیشنهادات ارائه شده و قراردادهای تیپ مورد نظر خانه تئاتر و بهره‌گیری از تجارب ارزشمند هنرمندان که طی این روزها با ما گفت‌وگو داشته‌اند عقد قرارداد با گروه‌های نمایشی ادامه خواهد داشت.» خبری در این زمینه افزود: «در حال حاضر برآورد پیشنهادی هر گروه با حضور کارگردان در شورای ساخت و بنا بر توافق طرفین قبل از تمرین نمایش بررسی می‌شود. مرکز هنرهای نمایشی آماده دریافت نظرات و پیشنهادات هنرمندان محترم در این خصوص است تا شیوه‌نامه‌ای متناسب با شأن و شخصیت هنرمندان محترم معیار عقد قراردادهای سال ۸۵ باشد.» خبری درخصوص شیوه‌نامه سابق و معیارهای تعیین رقم در آن شیوه‌نامه گفت: «این طرح مربوط به سال ۸۴ بوده است. ما سعی می‌کنیم ضمن آسیب‌شناسی آن و تجارب به دست آمده نهایت استفاده را در جهت تبیین یک شیوه‌نامه جدید داشته باشیم.»

سلول صفر حسین مهکام

نمایش «سلول صفر» به کارگردانی ندا هنگامی در تدارک اجرا در تالار نو تئاتر شهر است. ندا هنگامی کارگردان نمایش «سلول صفر» در گفت‌وگو با سایت ایران‌تئاتر گفت: «نمایش «سلول صفر» نوشته حسین مهکام است و بازیگرانی چون علی جولایی و مرضیه ازگلی در آن ایفای نقش دارند.» وی در ادامه افزود: «چنانچه این نمایش در مرحله بازبینی مورد قبول واقع شود اواسط خردادماه در تالار نو مجموعه تئاتر شهر اجرا خواهیم داشت.» گفتنی است هنگامی در بیستمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر برای کارگردانی نمایش «آژدهاک» نوشته بهرام بیضایی موفق به کسب جایزه اول کارگردانی شد و پیش از این نمایش «عروس فرانسوی» نوشته چیستا یثربی را در تئاتر شهر اجرا کرده بود.

نگرانی رحمانیان از ممیزی در تئاتر

بحث ممیزی در تئاتر اتفاق جدیدی نیست و همیشه وجود داشته اما شکل اعمال این ممیزی، نکته‌ای حائز اهمیت است. محمد رحمانیان نمایشنامه‌نویس و کارگردان تئاتر با بیان این مطلب به خبرنگار هنری ایسنا گفت: خوشبختانه طی چند سال گذشته به‌رغم اینکه ممیزی وجود داشت، تبدیل به نوعی مشاوره شده بود اما اگر قرار باشد این ممیزی دوباره به شکل شدیدی رخ دهد، به پیکره تئاتر ضربه جدی وارد می‌شود. وی ادامه داد: در شرایط فعلی باید تلاش کنیم نوعی انعطاف‌پذیری در هر دو سو پدید آید تا ممیزی تبدیل به جریانی بازدارنده نشود.

اکبر عبدی در سالن اصلی

با پیوستن اکبر عبدی به جمع بازیگران نمایش «از خاک تا افلاک»، فهرست بازیگران اصلی این نمایش کامل شد. به گزارش سایت ایران‌تئاتر از روابط عمومی و امور بین‌الملل بنیاد حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس نمایش «از خاک تا افلاک» با مضمونی ملهم از حماسه عاشورایی دفاع مقدس نوشته مهدی متوسلی با کارگردانی محمود فرهنگ همزمان با فرارسیدن سالروز فتح خرمشهر برای علاقه‌مندان اجرا می‌شود. قصه این نمایش به قرار ملاقات عده‌ای از رزمندگان برای چهل سال بعد در کنار خاکریزی در مناطق عملیاتی برمی‌گردد که همین ماجرا دستمایه اتفاقاتی جالب و دیدنی است. پرویز فلاحی‌پور، سیروس کهوری‌نژاد، کریم اکبری مبارکه، محمود راسخ‌فر و اکبر عبدی بازیگران این نمایش هستند. «از خاک تا افلاک» از تاریخ اول خرداد در تالار اصلی تئاتر شهر به همت بنیاد حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس با همکاری وزارت ارشاد به مدت ۴۵ شب روی صحنه می‌رود.

تاثیر فردوسی بر ایسن

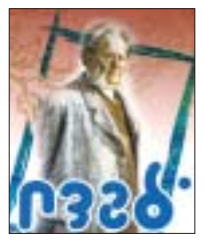

دکتر قادری شیخی در سومین روز از برگزاری همایش یکصدمین سالگرد درگذشت هنریک ایسن در نشست و گفت‌وگوی مترجمان آثار ایسن در ایران با اشاره به شباهت‌های «هفت‌خوان» شاهنامه و «وادی جن‌ها» در پی‌یر گونت اظهار کرد: «در خوان سوم رستم در مکانی خشک و بی‌آب و علف حرکت می‌کند و حالا به جای خوش‌آب و هوایی رسیده است. رستم در آنجا به خواب می‌رود و اژدها دو بار در تاریکی به سراغ رستم می‌آید و رخش رستم را از خواب بیدار می‌کند اما اژدها ناپدید می‌شود، اما بار سوم به خواست خدا نمی‌تواند ناپدید شود و رستم او را می‌کشد. در پی‌یر گونت نیز قسمتی است که باید در تاریکی محض اجرا شود و پیر گونت باید از اژدها عبور کند، که این قسمت بسیار همانند داستان رستم و اژدها است. در پیر گونت در بخش سفرهایش به مصر و شرق، به شرق‌شناسی اشاره می‌شود اما تاثیر ایسن از ادبیات شرق در مرحله حدس و گمان است، ولی محققان در این زمینه تحقیق کرده‌اند که از آن میان می‌توان به فیلیپ لارنس ادموندگاس بریتانیایی اشاره کرد که به شاهنامه و ایسن علاقه زیادی داشته و مطلبی نیز با عنوان فردوسی در تبعید نوشته است و از کسانی بوده که ایسن را در زمینه سایر ادبیات نیز راهنمایی می‌کرده و با او نامه‌نگاری‌های زیادی داشته است.»

با بهروز غریب‌پور درباره «تئاتر ایران در عرصه بین‌المللی»

دادوستد میان تئاتر رسمی و تجربی

رضا آشفته

بهروز غریب‌پور رئیس مبارک یونیما، رئیس خانه هنرمندان ایران و کارگردان و نویسنده تئاتر و سینما سال‌ها است که آثار متعددی را در صحنه و بر پرده به نمایش گذاشته است، مدیریت فرهنگی او هم تاکنون زبانزد همگان بوده است.

بهروز غریب‌پور سال‌های متعدد دبیر جشنواره‌های بین‌المللی عروسکی در تهران بوده و یا به عنوان معاون و مشاور در این زمینه فعالیت کرده است. او امروز یکی از هجده تن اعضای اصلی یونیما در جهان است. بنابراین سفرهای خارجی و تحصیلاتش در ایتالیا این امکان را فراهم می‌کند که یکی از بهترین گزینه‌ها برای بحث «تئاتر ایران در عرصه بین‌المللی» باشد. در این گزارش نظرگاه‌های او را می‌خوانید که در غرفه نمایش و در سالن ۳۵ نمایشگاه مطبوعات در سال ۸۵ گفت‌وگو شده است.

نمایی از نمایش اکارو به کارگردانی غریب‌پور. عکس‌ها: میلاد پیامی، شرق

■ ضرورت ارتباطات بین‌المللی

ضرورت ارتباطات بین‌المللی درست مانند ضرورت ارتباطات انسانی است. همچنان که در زمینه اقتصاد اگر خودمان تولید کنیم، خودمان مصرف کنیم و هیچ‌گونه صادراتی نداشته باشیم، طبیعی است که به روستایی می‌مانیم که هیچ جاده‌ای با روستاها و شهرهای همجوارش ندارد. اما اگر تولید، عرضه و صادر کنیم، به ناچار هم باید وارد کنیم. از این مثال اگر استنباط شود که ارتباط بین دو روستا یا دو انسان مفید است، طبیعتاً بین دو کشور و دو فرهنگ مبادلات فرهنگی باید وجود داشته باشد.

با دیدن برخی از نمایش‌های خارجی برخی از رموز بر ما آشکار می‌شود و ما اعتمادبه‌نفس به دست می‌آوریم تا بگوییم من حرفی برای گفتن دارم. خیلی از مواقع این مسیر (از مبدأ تا مقصد) با برنامه‌ریزی صورت می‌گیرد.

امروز به لحاظ پژوهشی به یک اثر نمایشی نگاه می‌کنیم، به درستی معلوم نیست که سرچشمه آن ایران یا یونان، مصر یا چین و... است. انسان‌ها دارای مشترکاتی هستند که این مشترکات دارای صورت‌های ذهنی و بیرونی است. مهاجرت گروه‌های عروسکی حوزه تمدن عثمانی به مصر، به یونان و سایر کشورهای اروپایی و بازگشت این هنر به آسیا به عنوان یک پدیده جدید از صافی گذشته و پالوده بوده است، دقیقاً یک حرکت مثل هوای کره زمین در جغرافیای فرهنگی هم دائم در حال آمدوشد بوده است. همچنان که نمی‌توانیم بگوییم که ابرها متعلق به آسمان یک کشور است، یک اثر فرهنگی نیز متعلق به یک گروه از آدم‌ها در جغرافیایی مشخص نیست. لاجرم باید از دیگران آموخت و به دیگران نیز آموخت تا فضا به نفع جامعه انسانی پربارتر شود.

■ تاثیرات جشنواره‌های بین‌المللی تئاتر(عروسکی)

اولین تاثیری که می‌گذارد این است که شما با امنیت خاطر به یک کشور ثانی می‌روید، ابتدا دغدغه‌هایی دارید. وقتی یک هفته با مردم و هنرمندان آنجا زندگی کردید. این فرد به گروه و کشور خودش برمی‌گردد، حتی به خود خودش برمی‌گردد و فکر می‌کند. او فکر می‌کند که به یک سرزمین فرهنگی پا گذاشته است در حالی که غربی‌ها تمایل بیشتری داشتند تا ما را به لحاظ سیاسی مورد ارزیابی قرار دهند. ابتدا وقتی گروه‌های خارجی را برای سفر به ایران دعوت می‌کردیم، این مشکل را داشتیم که مدام رایزنی می‌کردیم، تلفن می‌زدیم و نامه می‌نوشتیم. به نوعی می‌خواستیم ترس‌شان را کم کنیم، انگار آنها را به وسط انبوهی آتش و خطر دعوت می‌کنیم. بسیاری از اینها وقتی به ایران پا گذاشتند و در جشنواره شرکت کردند و سطح جشنواره ما را مورد توجه قرار دادند، به این نکته اعتقاد پیدا کردند که نه تنها به یک سرزمین فرهنگی آمدند بلکه در این سرزمین فرهنگی انواع هنرهای نمایشی به چشم می‌آمد. امروز ما بر تعداد دوستان‌مان افزودیم. امروز اگر برای دعوت به جشنواره مبارک تهران دعوتنامه‌ای برای آنها ارسال شود، با تردید به آن نگاه نمی‌کنند. لازم نیست که رایزنی کند که آیا به ایران برویم یا نه؟! آنها امروز برای سطح بالای جشنواره ما حکایت‌ها کرده‌اند. در عین حال می‌دانم که جشنواره تئاتر عروسکی ما هنوز کاستی‌هایی دارد، ولی این بدان معنا نیست که آنها کاستی ندارند. بضاعت بالقوه و بالفعل ما همواره آنها را تحت‌تاثیر قرار داده است.

آنچه ماحصل این پیوند است و پدید خواهد آمد، در آینده نزدیک به وقوع خواهد پیوست. به عنوان مثال، یک گروه کانادایی سی‌وپنج سال پیش به ایران دعوت شده بودند و در جشنواره نهم ما میزبان آنها بودیم. دیدیم که روی صحنه‌شان عناصر بومی ایرانی مثل فرش، سماور و غیره را گذاشته‌اند. این گروه کانادایی این نمایش را که به زندگی ایرانی‌ها اختصاص داشت، در کانادا برای بچه‌هایشان اجرا می‌کردند. آنها در سفر به ایران تحت تاثیر دکوراسیون خانه‌های ایرانی قرار گرفته بودند و با خرید این نوع ابزار، زندگی ما را طی یک نمایش به کودکانشان آموزش می‌دادند. طی این سال‌ها هم تئاتر صحنه‌ای و هم تئاتر عروسکی عرصه‌های جدیدی را پیموده‌اند. امروز در میان اهل فرهنگ و تئاتر، هنر و تئاتر ایران از نام و اعتباری برخوردار شده است.

■ دعوت دو جانبه

سال‌های قبل وقتی گروه‌ها و مدیران خارجی به ایران می‌آمدند، مرکز هنرهای نمایشی سعی می‌کرد که یکی از کارها را به آنها تحمیل کند. امروز آنها از میان آثار ایرانی انتخاب می‌کنند و برخی از مواقع در انتخاب یک اثر می‌مانند برای آن که اغلب آثار قابلیت بالایی دارند.

همان‌طور که ما امروز از تئاتر لهستان با حرارت و شور صحبت می‌کنیم، مطمئناً در آینده نزدیک در اروپا و آمریکا از تئاتر نوین ایران صحبت خواهند کرد.

■ تاثیر تئاتر بین‌المللی فجر

آنچه در تئاتر فجر اتفاق افتاده است، به دلیل آن که تئاتر تماس بیشتری با جامعه شهری دارد تا تئاتر عروسکی، تریبون ارزشمندتری برای ایران بوده است. تئاتر عروسکی چون برای گروه‌های خاص سنی اجرا می‌شود، کمتر مورد توجه مطبوعات و رسانه‌ها واقع می‌شود. ولی یک اثر صحنه‌ای که به طور رسمی و غیر رسمی اجرا می‌شود، موجب پدید آمدن یک موج روشنفکری می‌شود.

■ ارتباطات دنباله‌دار

جشنواره‌ها مثل مراسم عروسی می‌ماند، موقعی است که همه سعی می‌کنند تا با سیمای متفاوتی در یک جشن شرکت کنند. ما نباید زندگی عادی و روزمره را فراموش کنیم و بگوییم فقط باید در عروسی‌ها همدیگر را ببینیم. ما طی سال هم باید امکان عرضه آثار ایرانی در تئاترهای رسمی اروپایی و آمریکایی داشته باشیم، هم در طول سال از آنها دعوت کنیم.

در جشنواره یک گروه فرصت پیدا می‌کند یک یا دو اجرا داشته باشد. وقتی از یک گروه به مدت ۲۰ تا ۳۰ روز دعوت کنیم، آنها می‌توانند ورک‌شاپ و جلسات مختلف بگذارند و با آثار ایرانی آشنا شوند. ما در این ارتباط کمبود داریم ولی این کمبودی نیست که جبران نشود.

■ برنامه‌های خانه هنرمندان ایران

ما این روزها یک ورک‌شاپ داریم که یک کارگردان و مدیر تئاتر فرانسوی برای خانم‌ها برگزار می‌کنند. به دفعات سال ۸۵ ما کارگاه‌های مختلف آموزش تئاتر یا احیای دانش تئاتری داریم، همچنین کوشش‌مان این است که از طریق ایرانی‌های مقیم خارج از کشور ورک‌شاپ‌هایی در داخل خانه هنرمندان ایرانی برگزار کنیم تا تجربه این هنرمندان ایرانی به هنرمندان داخل کشور منتقل شود.

■ آموزش آکادمیک در خارج از کشور

من معتقدم که بعد از مقطع کارشناسی اگر این سفر صورت گیرد و استفاده از تجارب دیگران صورت گیرد، تاثیرات بسیار مفیدتری دارد و برای آن که در مقطع کارشناسی قائل به این شده‌اید که نگاهی به هنری که آموخته‌اید داشته باشید و این طور نیست که وقتی خارج از کشور رفتید بلافاصله تحت تاثیر هر آنچه به شما می‌دهند قرار بگیرید.

من در ایتالیا از تئاتر و سینمای ایتالیا بسیار آموختم. از هنرهای تجسمی و تماشاخانه‌های دولتی و غیر دولتی آنجا بسیار آموختم. از مجموع فضایی که در اختیارم بود، توانستم در لحظه نهایت استفاده را ببرم. بنابراین تحصیل صرف را کافی نمی‌دانم. این که شما به دانشکده بروید و در کلاس حاضر شوید، بعد نمره بگیرید. تحصیل واقعی آموختن از فضای جاری و ساری در یک کشور است.

لهستان، ایتالیا و فرانسه را برای آموختن تئاتر پیشنهاد می‌کنم. برخی از کشورها نظیر اسپانیا در حوزه تئاتر عروسکی مدرن خیلی حرف برای گفتن دارد. در دانشکده‌ها و آکادمی‌های روسیه زمینه‌های خوبی برای تحصیل فراهم است. ما کوشش کرده‌ایم در یونیمای ایران، با انتشار وب‌سایت خیلی از گروه‌های تجربی و دانشکده‌ها کسانی که مایل هستند از دوره‌های کوتاه‌مدت یا بلندمدت آنها استفاده کنند.

به هر حال هر کشوری در اروپا دارای یک رشته تجارب است که برای دانشجوی ایرانی علاقه‌مند می‌تواند موثر باشد.

■ تئاتر شرق

در ژاپن آن طور علاقه‌مندی به وجود نیامده که بخواهند به خارجی‌ها آموزش دهند. به دلیل سختی و سنتی که در فراگیری تئاترشان پیش‌بینی کرده‌اند، این فرصت را به خارجی‌ها نداده‌اند. طبق این سنت باید ۲۰ سال بیاموزیم که در مرحله بازی دهنده یک قرار بگیریم. بازیگری در آنجا در سه مرحله طولانی مدت انجام می‌شود. این زمان طولانی دانشجو را از آموختن بیزار می‌کند. در هند دوره‌های کوتاه‌مدت برای آموختن کاتاکالی وجود دارد. در چین چنین دوره‌هایی اصلاً وجود ندارد. در ژاپن گروه‌های مدرن هستند که فعالیت‌هایی می‌کنند که اینها میل به سوی اروپا و آمریکا دارند. من فکر می‌کنم که کشوری که در دو زمینه کلاسیک و مدرن فعال باشد، بیشتر برای دانشجوی ایرانی موثر است. در کشوری مثل ایتالیا شما می‌توانید از اپرا بیاموزید، کارگردانی کلاسیک و مدرن را در آن جا بیاموزید. در رم آثار کلاسیک ببینید، در سیسیل عروسکی سنتی ببینید و... بنابراین اگر جغرافیای وسیعی باشد به بالا بردن دانش و تجربه شما بیشتر کمک می‌کند. چه بسا کشورهایی دیگر هم در این فهرست قرار گیرند که بستگی به زبانی است که شما می‌دانید و علاقه‌ای که به آن کشور دارید. اما من آموزش بعد از لیسانس را پیشنهاد می‌کنم.

■ پیشنهاد برای سفرهای خارجی

اعزام یک گروه برای دو شب اجرا در یک جشنواره خارجی هرگز تاثیری ندارد. هر گروه که اعزام می‌شود، حداقل ۶ اجرا ببیند و برای آنکه یک جریان فرهنگی شکل بگیرد، گزارشی از وضعیت آن جشنواره و کشور میزبان بدهد که معلوم شود تحت تاثیر قرار گرفته است. فکر می‌کنم روش قاجاریه درست بوده است. سیاسیون و جهانگردان آن دوره وقتی به کشورهای خارجی می‌رفتند، سفرنامه می‌نوشتند.

بایستی افراد اعزامی تجربیات خود را به سمع و نظر دیگران برسانند. ما اغلب از اعزام برخی از افراد و چگونگی آن بی‌اطلاع هستیم. در حالی که گروه‌های غربی وقتی به ایران می‌آیند، خود را موظف می‌دانند در کتاب‌ها و مجلات مقالات خود را منعکس کنند.

■ تئاتر تجربی

هیچ هنرمندی خود را مبرا از تجربه‌های نوین نمی‌دانسته است. به عبارت دیگر هنرمندان مدام در حال تجربه کردن هستند. پیتر بروک، آرین منوشکین و دیگران دائماً در حال یادگیری از فرهنگ‌های مختلف بودند و دائماً تجربه جدیدی را می‌آموختند. اگر به این معنی بگوییم، باید هر هنرمندی در لحظه در حال احیای خود باشد.

برخی مثل گروتفسکی بعد از ۲۵ سال کار کردن گفتند راهی که رفته‌اند، اشتباه بوده است. حالا چقدر اشتباه یا درست بوده، این نظر گروتفسکی است. او در عین حال در برخی از زمینه‌ها موفق بوده است.

تئاتر رسمی کشور باید جایی برای تئاتر تجربی بگذارد، برای آن که تئاتر تجربی درصدد شکستن هنجارهای تئاتر رسمی است و گاهی در این زمینه موفق نمی‌شود. اما همین که شروع به ایجاد چالش می‌کند، دوباره به اصول خودش می‌تواند بازنگری کند. اگر تئاتر تجربی موفق باشد، برخی از تماشاگران تئاتر رسمی را به خودش جذب می‌کند. این تئاتر رسمی همواره در خطر از دست دادن تماشاگر است و برای حفظ تماشاگران نیاز به بازنگری دارد. یک داد و ستدی است که میان تئاتر رسمی و تجربی انجام می‌شود، در واقع به وسیع کردن حوزه تماشاگر تئاتر کمک می‌کند.

■ ریزش تماشاگر

اثری که دارای ارزش‌های زیبایی‌شناسانه عمیق‌تری است، می‌تواند در زمان طولانی‌تری در صحنه باشد که این به نفع گروه است. نباید مدیران ملزم به این باشند که هر نمایش ۳۰ اجرا داشته باشد. کارها باید به لحاظ کارشناسی بررسی شود و نظر کارگردان در انتخاب سالن و زمان اجرا مهم نیست. نظر کارشناسی مدیریت ارزشمند است که بگوید چون کار شمای هنرمند جذابیت‌های عام ندارد، فرصت کمتری را به شما می‌دهم و فرصت بیشتر را به کاری می‌دهم که با تماشاگر بیشتری روبه‌رو شده است. این تخصیص زمانی باعث می‌شود که یک نمایش در مدت ۳۰ شب اجرا به اندازه ۵ شب اجرا تماشاگر نداشته باشد.

اگر به هنرمندی بگویید که تماشاگر نداری، او هم بگوید که اثر من عمیق است و تماشاگر نادان، این نظر اصلاً قابل قبول نیست. تشخیص این که چه کاری جذابیت بیشتری دارد، احتیاج به بازنگری و کار اصولی‌تر دارد.

■ سفر مدیران

مدیران ما احتیاج مبرم به سفرهای خارجی دارند تا با اصول مدیریت فرهنگی و گرداندن تالارهای نمایشی آشنا شوند. مدیران ما به صورت مقطعی مدیر می‌شوند و بعد به کار دیگری گماشته می‌شوند، در نتیجه همه تجربه‌هایشان از بین می‌رود. هرگز هیچ برنامه‌ریز دولتی نباید با سرمایه ملت این شوخی را بکند. شما یا مدیری را برای گرداندن تئاتر آموزش می‌دهید و او را به کار می‌گیرید یا این که اصلاً او به درد چنین مدیریتی نمی‌خورد و لازم نیست که به جامعه تئاتری معرفی شود.

راه‌های جذب نیز در مخاطب‌سازی بسیار اهمیت دارد. اگر در روستایی یا شهری کوچک مردم شعرهای نیمایی نمی‌خوانند این دال بر نادانی آنها نیست. برای آن که آنان همچنان در خواندن شعرهای حافظ و مولانا و فردوسی و دیگر شعرهای کلاسیک دل خوش دارند. اگر قرار است که آنها به شعر نیمایی گرایش پیدا کنند باید قیاسی بین شعر نو و بحر طویلی که اشقیاء در تعزیه می‌خوانند، انجام شود. باید این ارتباط‌ها را فهمید و رویش سرمایه‌گذاری کرد تا از ما نگریزند. معتقدم تئاتری‌ها مسئول هستند که نگذارند مخاطب ما به هرز برود.

نکته

تئاتر عروسکی چون برای گروه‌های خاص سنی اجرا می‌شود، کمتر مورد توجه مطبوعات و رسانه‌ها واقع می‌شود. ولی یک اثر صحنه‌ای که به طور رسمی و غیر رسمی اجرا می‌شود، موجب پدید آمدن یک موج روشنفکری می‌شود.

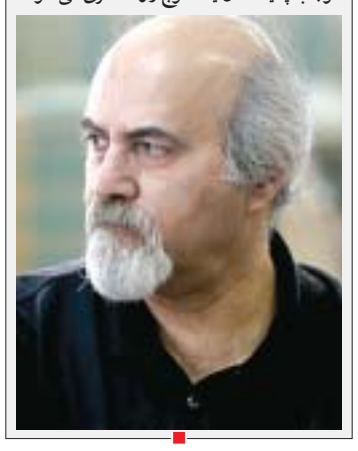

تماشا

پربیننده‌های تلویزیون

نظرسنجی از مردم تهران درباره فیلم‌های سینمایی و سریال‌های پخش شده از تلویزیون در هفته اول اردیبهشت‌ماه ۸۵ نشان می‌دهد، در بین فیلم‌های سینمایی پخش شده در این هفته، فیلم سینمایی «حاملین پول» (۱۶ درصد) از شبکه پنج بیشترین میزان بیننده را به خود اختصاص داده است. همچنین با در نظر گرفتن میزان رضایت بینندگان، این فیلم و نیز فیلم سینمایی «رودخانه مرموز» رتبه اول را به دست آورده‌اند. از بین ۹ فیلم سینمایی پخش شده در هفته اول اردیبهشت‌ماه، بیشترین درصد بینندگان فیلم‌های سینمایی (۸۲ درصد) تعداد «کمی» (۱ تا ۳ فیلم) از این فیلم‌ها را تماشا کرده‌اند. از میان این ۹ فیلم، ۳ فیلم آمریکایی، ۲ فیلم کانادایی، ۲ فیلم ایرانی، یک فیلم فرانسوی و یک فیلم انگلیسی بوده است. در بین سریال‌های ایرانی و خارجی پخش شده در هفته اول اردیبهشت‌ماه، سریال ایرانی «حس سوم» از شبکه دو، از نظر میزان بیننده و رضایت، رتبه اول را کسب کرده است. در کل ۸۴ درصد بینندگان، حداقل یکی از سریال‌های هفته اول اردیبهشت‌ماه را تماشا کرده‌اند. براساس یافته‌های این تحقیق که از سوی مرکز تحقیقات و سنجش برنامه‌های صدا و سیما انجام شده است، سریال‌های شبکه دو (۷۸ درصد) بیشتر از سایر شبکه‌ها بیننده داشته است.

قاسم جعفری با پول کثیف

«پول کثیف» به جای «پای پیاده» به شبکه تهران می‌آید. مجموعه تلویزیونی «پول کثیف» به کارگردانی «جواد افشار» و تهیه‌کنندگی «صدیقه صحت» و «قاسم جعفری» بعد از پایان گرفتن سریال «پای پیاده» جمعه‌ها از شبکه تهران پخش می‌شود. این سریال که در حال حاضر مرحله میکس و صداگذاری خود را می‌گذراند به سفارش معاونت فرهنگی ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز در ۲۶ قسمت ۴۰ دقیقه‌ای تهیه شده است و رضا رویگری، زیبا بروفه، فرهاد جم، آناهیتا نعمتی، غلامحسین لطفی، بهمن دان، شراره رخام، حسن اسدی، سیدجواد هاشمی، فاطمه طاهری، علیرضا نورایی و... تعدادی از بازیگران این سریال هستند.

صدیقه صحت: پولمان را بلوکه کرده‌اند

«صدیقه صحت» تهیه‌کننده سریال‌های تلویزیونی «مسافری از هند» و «برای آخرین بار» گفت: متاسفانه تلویزیون در سال‌های اخیر سلیقه‌ای عمل کرده است. صدیقه صحت در گفت‌وگو با خبرنگار فارس گفت: به طوری که هنوز بعد از دو سال از پخش سریالی مانند «تب سرد» با مجری طرح، کارگردان و تهیه‌کننده تصفیه حساب نشده است. حدود ۴ تا ۵ میلیون تومان بابت این سریال بلوکه شده است که معلوم نیست چه زمانی پرداخت می‌شود علاوه بر این نیز سریال «برای آخرین بار» که ما برای ماه رمضان ساختیم هنوز تصفیه نشده است. وی خاطرنشان کرد: عملکرد شبکه و بدهی‌ها عاملی شده تا اینکه خستگی کار در بدن ما باقی بماند به همین خاطر تصمیم گرفته‌ام تا فعلاً کاری برای شبکه نسازم و به جای آن مطالعه کرده و بنویسم تا اینکه شرایط‌اش فراهم شود. وی اضافه کرد: متاسفانه تلویزیون قدر تهیه‌کننده‌هایی که می‌توانند از سرمایه‌ها به صورت بهینه استفاده کنند را نمی‌دانند و کمترین برآورد و امکانات را چه از لحاظ زمانی و مالی برایشان در نظر می‌گیرند. «صحت» ادامه داد: در حال حاضر بسیاری از تهیه‌کننده‌ها به خاطر نبود انگیزه از کار کنار کشیده‌اند همچنین تولیدات نیز به خاطر نبود نیروهای تخصصی افت کرده است ولی به طور کلی خوشحالی ما این است که مخاطب می‌تواند کار خوب و بد را از هم تشخیص دهد و می‌تواند در نظر بگیرد که کدام کار پیام فرهنگی دارد به همین خاطر هم ما همیشه سعی کرده‌ایم از موضوعات بکر و تازه استفاده کنیم.

شبکه تلویزیونی برای نوزادان

نخستین شبکه تلویزیونی ویژه نوزادان و نوپایان در آمریکا راه‌اندازی شده است. به گزارش خبرنگار سرویس تلویزیون ایسنا، این شبکه تلویزیونی که از روز پنجشنبه آغاز به کار کرده است برای کودکان شش ماهه تا سه ساله برنامه پخش می‌کند. برنامه‌های این شبکه به گونه‌ای ساخته شده‌اند که فرزندان باید همراه با والدین خود به تماشای آن بنشینند. به نقل از رویترز، شبکه تلویزیونی نوزادان و نوپایان که در ازای پرداخت ۹ دلار و ۹۹ سنت حق اشتراک ماهیانه قابل رویت است، هیچ باکس تبلیغاتی را در کنداکتور خود لحاظ نکرده است. گفتنی است برنامه‌های این شبکه، روی آنتن شبکه تلویزیونی «دایرکت تی‌وی» فرستاده می‌شوند و انتظار می‌رود ۸۰ درصد از این برنامه‌ها برای نخستین بار تولید و پخش شوند.

دوبله دوباره ماجرای نیمروز

فیلم سینمایی «ماجرای نیمروز» برای دومین بار با مدیریت قنبری برای پخش از شبکه دو سیما دوبله شد. محمود قنبری در گفت‌وگو با خبرنگار سرویس تلویزیون ایسنا افزود: کاهش کیفیت فنی صداها موجب دوبله مجدد این اثر سینمایی شد. وی درباره «ماجرای نیمروز» گفت: این فیلم محصول سال ۱۹۵۲ است و یکی از آثار وسترن قدیمی محسوب می‌شود. این مدیر دوبلاژ درباره گویندگان «ماجرای نیمروز» اظهار کرد: در این فیلم منوچهر اسماعیلی به جای گری کوپر حرف می‌زند و منوچهر والی‌زاده، زهره شکوفنده، پرویز ربیعی و ناصر احمدی هم صداپیشگی می‌کنند.